

REFERAT |KRS| Formannskapet (2011-2015) d. 16-10-2013

Møtedato Onsdag d. 16. oktober 2013 kl. 09:00

Møtested Formannskapssalen

Indholdsfortegnelse

Høringsuttalelse - Krav til lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenstene....	3
Høringsuttalelse - utkast til endring i forskrift om sosiale tjenester til personer uten fast bopel i Nor	6
Bosetting av flyktninger 2014 – 2016.....	9
Organisering og rollefordeling i Servicebutikken.....	24

Punkt 93/13: Høringsuttalelse - Krav til lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenstene

Bilag

Vedtak HELSOS, 15102013, Sak 53/13, Høringsuttalelse - Krav til lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenstene

Høringsbrev av 02.07.13

Høringsnotat

Forslag til høringsuttalelse fra Kristiansand kommune

Dato 2. oktober 2013
Saksnr.: 201306842-2
Saksbehandler Ellen K. Torgersen

Saksgang

Eldrerådet
Rådet for funksjonshemmede
Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato

14.10.2013
30.09.2013
15.10.2013
16.10.2013

Høringsuttalelse - Krav til lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenestene

Sammendrag

Helse- og omsorgsdepartementet har 07/2013 sendt på høring forslag til endring av forskrift om «Kvalitet i pleie- og omsorgstjenestene». I forslaget ligger det krav om lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenesten.

Helse- og sosialdirektøren stiller seg positive til forslaget i høringsuttalelsen.

Forslag til vedtak

1. Formannskapet gir sin tilslutning til høringsuttalelse fra Kristiansand kommune vedrørende endringer i forskrift med krav om lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenesten.

Tor Sommerseth
Rådmann

Lars Dahlen
Helse- og Sosialdirektør

Trykte Vedlegg:
Høringsbrev av 02.07.2013
Høringsnotat
Forslag til høringsuttalelse fra Kristiansand Kommune

Bakgrunn for saken

Det vises til høringsnotat fra Helse- og omsorgsdepartementet av 02.07.2013 vedr. forslag om endring av forskrift 27. juni 2003 nr. 792 om kvalitet i pleie- og omsorgstjenesten. Det foreslås krav til lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav.

Høringsnotatet er utarbeidet med bakgrunn i tydeliggjøring av krav til systematisk kvalitetsforbedringsarbeid og systematisk arbeid for å styrke pasientsikkerheten gjennom lovparagraf § 4-2 andre ledd i lov 24. juni 2011 nr.30 om kommunale helse- og omsorgstjenester.

§ 4-2. Kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet

Enhver som yter helse- og omsorgstjeneste etter loven her skal sørge for at virksomheten arbeider systematisk for kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om plikten etter første ledd, herunder krav til politisk behandling av kvalitetskrav i kommunestyret eller annet folkevalgt organ.

Det presiseres at det ikke foreslås endring av innholdet i kvalitetskravene, men det foretas en harmonisering av begrepsbruken tilpasset ny helse- og omsorgstjenestelov. Kravet til lokalpolitisk behandling avgrenses til fortsatt gjelde de tjenestene som er omfattet av helse- og omsorgstjenesteloven § 3-2 pkt. 5 og 6. Det foreslås heller ikke endringer når det gjelder det materielle innholdet knyttet til vilkår for eller omfanget av kommunens helse- og omsorgstjenester, som ligger til grunn for når kvalitetskrav i tjenestene inntreffer.

Plikten til å yte forsvarlige helse- og omsorgstjenester er sentral i helselovgivningen og plikten er pålagt enhver som yter helse- og omsorgstjenester. I dette ligger et prosesskrav om systematisk styring og ledelse av tjenestene, som tydeliggjør arbeid for systematisk kvalitetsforbedring som en viktig oppgave.

Forslag til endringer om lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav i helse- og omsorgstjenesten vurderes til å være et virkemiddel for å sikre politisk forankring av kvalitetskrav.

Helse- og sosialdirektøren stiller seg positiv til forslaget om krav til lokalpolitisk behandling av kvalitetskrav. I forslaget fremkommer det at den enkelte kommune kan selv bestemme hvordan lokalpolitisk behandling sikres, men det vil innebære et tydeligere politisk ansvar for å etterspørre et systematisk arbeid med kvalitet i de deler av tjenestene som kommer inn under forskrift om kvalitet i de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Tjenestene fremkommer i helse- og omsorgstjenestelovens § 3-2 pkt 5 og 6.

Kvalitetskravene fremkommer i forskriftens § 3.

Forslag til høringsuttalelse fra Kristiansand Kommune ligger som vedlegg

Punkt 94/13: Høringsuttalelse - utkast til endring i forskrift om sosiale tjenester til personer uten fast bopel i Norge

Bilag

Vedtak HELSOS, 15102013, Sak 52/13, Høringsuttalelse - utkast til endring i forskrift om sosiale tjenester til personer uten fast bopel i Norge

Høringsbrev av 22.07.13

høringsuttalelse endring forskrift §4 alt 2.docx

Høringsnotat

Dato 2. oktober 2013
Saksnr.: 201307248-2
Saksbehandler Ellen K. Torgersen

Saksgang

Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato

15.10.2013
16.10.2013

Høringsuttalelse - utkast til endring i forskrift om sosiale tjenester til personer uten fast bopel i Norge

Sammendrag

Arbeidsdepartementet har 07/2013 sendt på høring forslag til endring i § 4 i forskrift om sosiale tjenester til personer uten fast bopel i Norge. Forskriften omhandler personer med ulovlig opphold i Norge, og Arbeidsdepartementet ønsker å tilpasse bestemmelsene slik at NAV – kommune sine forpliktelser for nødhjelp ovenfor denne gruppen tydeliggjøres gjennom bestemmelser i forskrift og ikke alene som en forpliktelse gjennom internasjonale konvensjoner.

Departementet ber om synspunkter på om det er behov for en endring i gjeldende forskrift, deretter bes det om synspunkter på to alternative forslag.

NAV-kristiansand mener at det er behov for en endring i forskrift, som presiserer det ansvaret for nødhjelp kommunen har ovenfor personer med ulovlig opphold i Norge.

Forslag til vedtak

1. Formannskapet gir sin tilslutning til forslag til høringsuttalelse fra Kristiansand kommune om endring i forskrift om sosiale tjenester til personer uten fast bopel i Norge.

Tor Sommerseth
Rådmann

Lars Dahlen
Helse- og sosialdirektør

Trykte vedlegg:
Høringsbrev av 22.07.2013
Høringsnotat
Forslag til høringsuttalelse fra NAV - Kristiansand

Bakgrunn for saken

Det vises til høringsbrev fra Arbeidsdepartementet av 07/2013 vedr. forslag til alternative endringer i forskrift om sosiale tjenester for personer uten fast bopel i Norge. Departementet ber høringsinstanser komme med synspunkter på hvorvidt det er behov for en endring i forskrift og to alternative forslag om endringer av § 4 annet ledd.

§ 4: Personer som ikke har lovlig opphold i riket

Personer som ikke har opphold i riket har ikke krav på individuelle tjenester etter loven, med unntak av opplysning, råd og veiledning

Hvis en person som nevnt i første ledd ikke kan sørge for sitt livsopphold, og heller ikke kan få statlig innkvartering, har vedkommende i en nødsituasjon rett til økonomisk stønad og hjelp til å finne midlertidig botilbud i henhold til loven. Hjelp gis inntil vedkommende i praksis kunne forlatt landet

Bakgrunnen for høringsnotatet er at Arbeidsdepartementet har sett behov for å se nærmere på unntaksbestemmelsen i paragrafens annet ledd, og at det kan være uklarheter om hvor omfattende retten til tjenester i nødsituasjoner er.

Hensikten med forskriftsbestemmelsen er å skulle avhjelpe i akutte nødsituasjoner, ikke forlenge ulovlige opphold i Norge. Departementet ønsker å gi presiseringer for å tydeliggjøre formålet med bestemmelsen slik at den imøtekommer formål og ikke muliggjør forlengelse av ulovlig opphold.

Det tydeliggjøres gjennom høringsnotatet at bestemmelsene i forskriften skal underbygge det juridiske utgangspunktet som er at personer som oppholder seg ulovlig i landet skal forlate landet. Kommunene skal være lojale ovenfor vedtak fattet av statlige innvandringsmyndigheter, og være lojale ovenfor formålet med lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen. I enkelttilfeller når personer som ikke har gyldig oppholdstillatelse ikke forlater landet, vil det kunne innebære usikkerhet knyttet til hvor langt kommunens hjelpeplikt rekker og når retten til nødhjelp etter menneskerettslige konvensjoner faller bort.

Departementet ber om synspunkter på om det er behov for en endring av forskrift. Bakgrunn er at antall saker dette dreier seg om er få. Nav – Kristiansand mener at det er behov for en presisering av forskriften, og mener at dette best ivaretas gjennom alternativet hvor tekst i annet ledd tydeliggjøres.

Forslag til høringsuttalelse ligger som vedlegg til saken.

Punkt 95/13: Bosetting av flyktninger 2014 – 2016

Bilag

Vedtak HELSOS, 15102013, Sak 50/13, Bosetting av flyktninger 2014 – 2016

Vedtak HELSOS, 24092013, Sak 42/13, Bosetting av flyktninger 2014 – 2016

Anmodning om bosetting av flyktninger i 2014 - 2016

Dato 17. september 2013
Saksnr.: 201303798-4
Saksbehandler Ann Charlotte Larsen

Saksgang
Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato
24.09.2013
09.10.2013

Bosetting av flyktninger 2014 – 2016

Sammendrag

IMDi har anmodet Kristiansand kommune om å bosette flyktninger i perioden 2014-2016. 200 flyktninger i år 2014, deretter 180 i de to påfølgende år. IMDi anmoder kommunen om at det innenfor denne rammen årlig bosettes 10 enslige mindreårige. IMDi ber at kommunens plan for boligframskaffelse framgår av behandlingen av saken.

På landsbasis sitter om lag 4400 flyktninger i dag i asylmottak og venter på å bli bosatt i en kommune. Blant dem er det 700 barn. Norge har forpliktet seg gjennom internasjonale avtaler å ta imot flyktninger for å løse en humanitær oppgave. Kristiansand kommune har hvert år siden 1982 mottatt flyktninger for bosetting. IMDi (Integrerings- og Mangfoldsdirektoratet) søker årlig ut et antall flyktninger for bosetting i kommunen på bakgrunn av drøftinger med KS i Nasjonalt utvalg for bosetting. Prinsippet er at kommunene tar et felles ansvar og at man oppnår en frivillig løsning.

Dette saksframlegget peker på konsekvenser for kommunen ved å svare positivt på IMDis anmodning om bosetting av flyktninger i Kristiansand kommune. Konsekvensene ligger innenfor kommunens kapasitet og vi kan ikke finne faglig grunnlag for at kommunen skal stille seg utenfor den frivillige norske modellen for bosetting av flyktninger.

De siste ti årene har bosetting av flyktninger i Kristiansand ligget mellom 150 og 220 personer i året. I 2012 ble 140 personer vedtatt bosatt. Totalt ble 172 personer bosatt (inkludert 30 familiegjenforente personer og 13 enslige mindreårige) og for 2013 er det vedtatt å bosette 160 personer. Pr 31.7 er 107 flyktninger bosatt. Av disse er 29 familiegjenforente og 6 enslige mindreårige.

Oppsummert vurdering av konsekvens for berørte tjenesteområder

IMDis anmodning innebærer en vekst i bosettingen fra 2013 til 2014 på 40 personer. Dette er innenfor kapasiteten for berørte tjenesteområder og vil i utgangspunktet ikke utgjøre nye eller særskilte utfordringer for berørte etater.

Endringer og særlige forhold: Det bosettes flere enslige voksne. Samtidig er flere som bosettes ressursvake og behov for tettere oppfølging er derfor større. Videre imøtekommer kommunen per i dag ikke kravet om helårsprogram i tråd med Lov om introduksjonsordning. Det må derfor påberegnes en styrking av ressursene som arbeider med denne problematikken.

Videre foreligger det usikkerhet knyttet til selve arbeidet med boligframskaffing og bosetting som i dag ivaretas av NAV Kristiansand. Rundt 85 -90 % av boligmassen til flyktninger framskaffes i dag via det private leiemarkedet. Denne strategien gjør bosettingsarbeidet sårbart for konjunkturer i leiemarkedet på pris og kapasitet. Innenfor de økonomiske føringene som er gitt, er vi i stor grad forbeholdt det nedre sjikt av boligmarkedet hva angår kvalitet og beliggenhet. For å sikre framskaffing av tilstrekkelige antall boliger brukes i dag mye ressurser på direkte boligjakt og oppfølging av private boligeiere for å sikre god kontinuitet i utleie til flyktninger som skal bosettes i kommunen. Ved inngangen til 2013 ventet 30 personer med bosettingsvedtak fra 2012. Den valgte strategien for bosetting i det private leiemarkedet gjør at vi ikke med sikkerhet kan si at vi vil kunne framskaffe tilstrekkelig antall boliger eller sikre jevn bosetting i tråd med IMDi's anmodning om bosetting pr år for perioden 2014 - 2016.

Gitt at fordeling av kommunale boliger til flyktninger opprettholdes, vil kommunen i perioden 2014 – 2016 planlegge fortsatt bosetting av om lag 85 – 90 % av flyktningene i det private boligmarkedet. Skal kommunen imøtekomme målsetning om bosetting kan det være tjenlig at flere kommunale boliger stilles til disposisjon for flyktninger og/eller at de økonomiske rammene endres for denne gruppen.

Omorganiseringssprosjektet i Helse- og sosialsektoren i kommunen innebærer at ansvaret for boligframskaffing skal overføres fra Introduksjonsavdelingen til Forvaltning og Service, hvor de boligsosiale virkemidlene samles under en boligleder. Bakgrunn for å samle dette er å samle oversikt over behov for boliger til vanskeligstilte og en mer helhetlig og koordinert utnyttelse av boligsosiale virkemidler.

For å antyde langvarige økonomiske konsekvenser (sosialhjelp og ressursbruk) for kommunen bruker vi resultatet for 2012 som eksempel her: I 2012 gikk 50 % av dem som avsluttet Introduksjonsprogram til arbeid/arbeidsrelatert aktivitet eller til videre utdanning. Den andre halvparten fortsetter i et videre kvalifiserings- og/eller oppfølgingsløp i regi av NAV og/eller andre tjenesteytere. Hindre mot overgang til arbeid kan for eksempel være helseproblematikk, utfordringer ifht språk eller arbeidsevne. For flere flyktninger kan dette dreie seg om langvarige oppfølgingsløp. Konsekvensen for kommunen er at disse for en periode fortsetter å motta tjenester og ytelser. I de første fem år dekkes dette av integreringstilskuddet. Etter fem år vil kommunens inntekter til tjenester til disse flyktningene falle bort, og kostnaden vil tilfalle kommunens sosialhjelpsbudsjett.

De berørte tjenesteområdene står sammen om å peke på den største utfordringen i godt bosettings- og integreringsarbeid i kommunen: Et fortsatt og forsterket fokus på tidlig innsats for barn og unge i bosettings- og integreringsarbeidet. Dette sammen med tidlig og tett oppfølging av flyktninger, og da særlig av familier som bosettes, vil være et felles budskap for venstreforskyving og tidlig forebygging for dette tjenesteområdet. Som et bærende element for dette er det viktig å sikre gode løp for den enkelte flyktning i Introduksjonsprogram slik at de kan delta i arbeids- og samfunnsliv og bli økonomisk selvstendige.

Bosettingsanmodningen for 2014 – 2016 har blitt behandlet av en tverretattlig arbeidsgruppe bestående av representanter fra Kongsgård skolesenter, barnevern, mottaksskole, flyktningbarnehage, Gyldengården helsesenter, tjenesteområdet for bolig til enslige mindreårige sammen med NAV. Arbeidsgruppen har vurdert konsekvenser av IMDi sin anmodning om bosetting av flyktninger for eget tjenesteområde og samlet sett for Kristiansand kommune. Arbeidsgruppen har hatt et felles møte, samt at berørte områder har gitt innspill til dette saksunderlaget. Oppfølgingsvirksomheten har bidratt med innspill og har hatt separat møte med NAV Kristiansand i utarbeiding av saken.

Denne oppsummeringen gir et begrenset innblikk i de ulike vurderingene og beskrivelsene av konsekvenser for Kristiansand kommune ved bosetting av flyktninger for kommende

periode. For å få innsikt i flere underliggende faktorer vises det til saksframstillingen hvor dette er mer grundig beskrevet.

Vurdering: NAV Kristiansand i samarbeid med berørte tjenesteområder anbefaler å imøtekomme IMDIs bosettingsanmodning for årene 2014 – 2016.

Forslag til vedtak

1. Formannskapet vedtar at Kristiansand kommune bosetter 200 flyktninger i 2014, herav 10 enslige mindreårige.
2. Formannskapet vedtar at Kristiansand kommuner bosetter 180 flyktninger pr år i årene 2015 og 2016, herav 10 enslige mindreårige pr år.

Tor Sommerseth
Rådmann

Lars Dahlen
Helse- og sosialdirektør

Vedlegg:

Bosetting av flyktninger: Anmodning om bosetting av flyktninger i 2014 - 2016.

Brev fra IMDi datert 15.4.2013

Bakgrunn for saken

Nasjonalt

Bosetting av flyktninger er en humanitær oppgave. Norge er forpliktet gjennom internasjonale konvensjoner og avtaler å ta sin del for å avhjelpe verdensflyktninger. Både FNs flyktningkonvensjon av 1951 og den Europeiske menneskerettighetskonvensjon (EMK) om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter av 1950 omtaler disse oppgavene eksplisitt. I tillegg er Norge særlig forpliktet gjennom FNs Barnekonvensjon av 1989 i forhold til enslige barn og unge, mindreårige asylsøkere.

En del av flyktningene som bosettes kommer til Norge som overføringsflyktninger eller FN – flyktninger. De har bak seg ett opphold i flyktningleirer drevet av FNs høykommissær for flyktninger eller andre internasjonale organisasjoner. En viss andel av de flyktningene som bosettes i Kristiansand er overføringsflyktninger.

Asylsøkere er flyktninger som kommer til Norge på egen hånd og selv søker politisk asyl i henhold til Flyktningkonvensjonen her i landet. Disse får sin sak behandlet av norske myndigheter ved UDI. De som får opphold, enten ved såkalt politisk asyl eller av andre beskyttelsesgrunner, søkes deretter ut for bosetting i landets kommuner.

Enslige mindreårige er enslige barn og unge som er kommet til landet uten foresatte eller foreldre, og som er under 18 år ved ankomst til landet.

Samlet utgjør disse den bosettingen som IMDi anmoder kommunen om å bosette, se vedlagte anmodningsbrev fra IMDi datert 15.4.2013

Dagens bosettingsordning stammer fra 2002 da det ble inngått en felles avtale mellom kommunene ved KS og den gang Kommunaldepartementet om å inngå gjensidig forpliktende samarbeid i Nasjonalt utvalg for bosetting. På bakgrunn av drøftinger av bosettingsbehovet det aktuelle år, og en fylkesvis og kommunevis oversikt over aktuelle bosettingskommuner fremmer så IMDi en anmodning til kommunen om volumet på neste års bosetting.

I 2011 ble det lagt fram forslag til ny bosettingsordning fra statlig hold, der den kommunale friheten ble forsøkt innskrenket. Forslaget innebar at dersom det ikke kom til enighet med de enkelte kommuner om fordelingen av bosettingen lokalt i kommunene, ble staten ved fylkesmannen gitt en rett til å tilvise flyktninger til kommunen. Dette ville ha gitt kommunen en plikt til å motta tilviste flyktninger, og frata kommunen muligheten til selv å styre tempo og omfang på bosetting av flyktninger gjennom utøvelse av lokaldemokratiet i kommunestyret. Nåværende ordning forutsetter en frivillighet, og baserer seg på at alle kommuner tar sin del av ansvaret.

Kristiansand kommune har de siste ti årene bosatt mellom 150 – 200 flyktninger årlig. I 2012 endte bosettingen på 173 personer med familiegjenforente, mens det er planlagt bosetting av 160 personer i inneværende år.

Familiegjenforening

Familiegjenforente med flyktninger er personer som ankommer kommunen på bakgrunn av at den bosatte selv har søkt gjenforening med sin familie. Søknadene avgjøres også i dette tilfellet av UDI. Det er den enkelte flyktning som har forlatt familie, ektefelle, barn, foreldre i forbindelse med flukt og eksil som søker gjenforening med familie i utlandet. Verken staten eller kommunen kan på forhånd bestemme med sikkerhet hvor mange som vil bli innvilget familiegjenforening det aktuelle året. Dette avhenger av forhold knyttet til den enkeltes situasjon og det er derfor ikke mulig å anslå hvor stor tilflyttingen til kommunen grunnet familiegjenforening kan bli. På bakgrunn av erfaring fra tidligere år er det grunn til å forvente at det kommer ca. 20 – 30 familiegjenforente til Kristiansand kommune årlig, noen år flere, noen år færre.

Sekundærflytting

De fleste flyktninger som bosettes i Kristiansand kommune har også opphold i kommunen etter de første årene med introduksjonsprogram og kvalifisering. Om lag 80 % bor fremdeles i kommunen 5 år etter bosetting (tallet varierer noe fra år til år, men over tid ligger det på rundt ca 80 %). Kommunen hadde årene 2006 - 2010 en nettoinnflytting av flyktninger fra andre kommuner på 29 personer årlig. Sekundærflytting varierer en del fra kommune til kommune. Statistisk Sentralbyrå utgir en Monitor for sekundærflytting der disse tendensene følges, siste rapport er publisert april 2013.

Kriminalitet og innvandrere

Politiet lokalt har ikke noen statistikk som viser kriminalitet koblet til etnisitet, innvandringsbakgrunn eller lignende for Kristiansand kommune. Videre opplyses det fra Statistisk Sentralbyrå at de ikke lager eller publiserer statistikk som viser kriminalitet koblet til etnisitet på kommunenivå. Det materialet man har lokalt er den såkalte Trendrapporten som utarbeides årlig i et samarbeid mellom Politiet og Kristiansand kommune, og der det framgår at av unge lovbrytere under 18 år i 2012 er det 25 % som har bakgrunn som innvandrere, eller har to innvandrerforeldre. Dette var en nedgang fra året før da det var 29 %.

Stortingsmelding oktober 2012

I forhold til nasjonale føringer på arbeidet med innvandrere og de samfunnsmessige konsekvenser av migrasjon ble det i 2011 presentert to utredninger (NOU 2011:7 «Velferd og migrasjon» og NOU 2011:14, «Bedre integrering»). Disse to NOU ligger til grunn for en Stortingsmelding for innvandringsfeltet som Regjeringen presentert 26.10. 2012. Hovedtrekk fra meldinger er: «Sammenliknet med andre OECD land er innvandrere relativt godt integrert i arbeidsmarkedet og en relativt høy andel norskfødte med innvandrerforeldre tar høyere utdanning. Og utviklingen går i riktig retning. Relativt flere med innvandrerbakgrunn er i arbeid og utdanning og mange føler stor grad av tilknytning til Norge. Samtidig ... er det tydelige utfordringer på flere områder... lavere sysselsetting vedvarende lavinntekt og fattigdom i deler av innvandrerbefolkningen.»

Bosettingsapparatet i Kristiansand kommune

Ansvar for bosetting og introduksjonsprogram for flyktninger har siden mars 2011 vært delegert til NAV Kristiansand og er organisert i Introduksjonsavdelingen. Avdelingen består av tre fagteam: Bo- og etablering, Intro og Sosial team. For å sikre en god bosetting og integrering gjennom arbeid, utdanning og samfunnsdeltagelse avhenger avdelingen av tett samarbeid med berørte tjenesteområder og andre avdelinger i NAV Kristiansand.

Bosettingen av flyktninger har vært noe redusert i en periode; men har vokst igjen de siste år. Iht bosettingsanmodningen for 2014 – 2016 kan kommunen forvente en stabilitet i antall personer som skal bosettes. Det gjør det enklere å dimensjonere ressurser i bosettingsarbeidet. Samtidig er utviklingen preget av en større andel enslige (lavere andel familier) som gir økt antall deltakere i introduksjonsprogram. IMDi viser også til at flere av flyktningene som bosettes er relativt mer ressurskrevende nå en tidligere, dette opplever også NAV Kristiansand. Disse faktorene spiller sammen og gjør at dagens arbeidssituasjon for de som er flyktningenes kontaktpersoner i Introduksjonsprogrammet, programrådgiverne, har blitt krevende. Reorganiseringen av tidligere Flyktningtjenesten i NAV Kristiansand har vært utfordrende. Fremdeles forventes det å kunne være større effekter å hente i en sterkere tilnærming til særlig den arbeidsrettede virksomheten i NAV Kristiansand.

Det vil derfor være behov for å forsterke antallet programrådgivere, slik at hver programrådgiver ikke har ansvar for mer enn 30 deltakere i introduksjonsprogram. Dette antallet kan så tilpasses ved eventuelle svingninger i bosetting i framtiden.

Forslaget om bosetting av flyktninger i 2014-16 har blitt behandlet i en tverrsektoriell arbeidsgruppe med representanter fra berørte avdelinger i kommunens tjenesteapparat. Arbeidsgruppens mandat var å beskrive og synliggjøre konsekvenser for

tjenestedimensjonering, kompetanse og behov for tiltaksutvikling som har sammenheng med bosetting og integreringsarbeidet i de kommende år. En har videreført arbeidsgruppen som et redskap for å koordinere kommunens innsats i flyktingarbeidet, der felles tiltak og utfordringer kan belyses fra flere sider. Årets bosettingsanmodning er behandlet i ett møte i arbeidsgruppen og innspill fra den enkelte sektor og tjeneste er innarbeidet i saken. Flere av utfordringen som løftes i denne saken peker på behovet for et fortsatt og godt samarbeid i denne og tilsvarende nettverksgrupper på tvers i kommunen.

Bosetting av familier og enslige voksne

Det er anmodet om bosetting av personer i familier eller som enslige voksne. Denne gruppen vil bestå av barn i førskolealder, skolebarn, unge voksne, foreldre, enslige og eldre. For denne gruppen har kommunen et etablert apparat av særlige tiltak, fra barnehage til grunnskole og voksenopplæring, helsetjenester og Introduksjonsprogrammet (regulert ved egen lov).

Boligframskaffing og jevn bosetting

Selve bosettings - og etableringsarbeidet knyttet til 1.gangs bosettinger, utføres av NAV Kristiansand. Ressursbruken er i hovedsak knyttet til boliganskaffelse, mottak og etablering, oppfølging i bolig og diverse bistand knyttet til andre praktiske gjøremål (som helseoppfølging, banktjenester og div. kommunikasjon). Familier med barn prioriteres når det gjelder å finne egnet bolig. I den grad det er behov og mulig, prioriteres det å gi barnefamilier hjelp til etablering i skole og fritidsaktiviteter i den første fasen. Det er ønskelig å ha mer fokus på bygge opp/styrke flyktingenes bo-kompetanse, noe som forventes å virke integreringsstimulerende.

De fleste flykninger bosettes i private leieboliger i kommunen. I 2012 utgjorde kommunale boliger omlag 10 % av den totalt benyttede boligmassen til 1.gangs bosettinger. Nivået er så langt det samme i 2013. Det er ønskelig å øke andelen kommunale boliger stilt til disposisjon for flyktingene, da denne har vært jevnt synkende senere år. I Boligsosial Handlingsplan fra 2011 er det lagt opp til en økning i det generelle volumet på tilgjengelige kommunale boliger, denne volumøkningen har foreløpig ikke ført til at flere boliger har blitt stilt til disposisjon for flykninger.

På grunn av ujevn og begrenset tilgang til boliger, er det utfordrende å få til en jevn bosetting året gjennom. Flere utsøkte fra mottakene vil gi lengre ventelister i kommunen, og vi kan anta at flere vil måtte vente lenger enn de gjør per i dag, med samme boligtilgang.

Tabell: Bosatte flykninger - utvikling i antall kommunal boliger disponert av flykninger.

Bosatte flykninger \År	2008	2011	2012
Bosatte totalt i 5-års perioden, personer	867	833	1015
Antall kommunale boliger	120	73	
Andel bosatt i kommunal bolig	14 %	9 %	

Omorganiseringsprosjektet i Helse- og sosialsektoren i kommunen innebærer at ansvaret for boligframskaffing skal overføres fra Introduksjonsavdelingen til Forvaltning og Service, hvor de boligsosiale virkemidlene samles under en boligleder. Bakgrunn for å samle dette er å samle oversikt over behov for boliger til vanskeligstilte og en mer helhetlig og koordinert utnyttelse av boligsosiale virkemidler. For å imøtekomme bosetting av flykninger vil en fortsatt ha behov for å benytte private utleieboliger i tillegg til kommunale utleieboliger. Fremskaffelse av private utleieboliger har vært en integrert del av arbeidsprosessen til ansatte som jobber med bosetting i NAV. Ved å flytte over denne oppgaven til bolig tjenesten i Forvaltning og Service må det overføres kompetanse fra NAV til bolig tjenesten og fordrer videre et tett samarbeid mellom bolig tildeling og oppfølging i bolig ved introduksjonsavdelingen i NAV.

Kristiansand Kommune deltar i Husbankens Boligsosiale utviklingsprogram som strekker seg over 3-5 år. Overordnet mål for programmet er økt forebygging og bekjempelse av bostedsløshet, samt øke den boligsosiale kompetansen i kommunen. Programleder er ansatt og vil tiltre stillingen i løpet av oktober. For å oppnå hovedmålsetning vil det inngå delprosjekter hvor samlet boligbehov vil være et viktig fokusområde inn mot rullering av boligsosial handlingsplan.

Bolig

De kommunale boligene ligger spredt i flere bydeler, og det har vært en tilsiktet politikk å sørge for gode boliger i flere bydeler og miljøer i kommunen. Fra gjeldende Boligsosial handlingsplan, 2010(s. 10): «Bosetting av flyktninger har de senere år ligget stabilt på et tall rundt 150 til 200 personer hvert år, og det er alltid behov for ett visst antall kommunale boliger til målgruppen. Siden midten av -90 tallet har en i Boligselskapet hatt høy bevissthet på betydningen av å spre de sosiale boligene, unngå ghettodannelser og øke innslaget av sosiale boliger i alle ordinære boligområder kommunen.»

I og med at de fleste flyktninger bosettes direkte i det ordinære leiemarkedet på grunn av liten tilgang på kommunale boliger, er det i stor grad tilgjengelighet, pris og lempelige leiebetingelser som avgjør hvor flyktninger bosettes. Erfaringsmessig bor flyktninger i de fleste bydeler i kommunen.

Den samme tendensen vil en finne når en ser hvor flyktninger og innvandrere etablerer seg selv. Det vil være pris og tilgjengelighet som styrer lokaliseringen, og tilbudet av større boliger til lavere pris finnes i enkelte bydeler. Det er vanskelig å se at kommunale virkemidler kan settes inn for å styre folks ønske om å kjøpe egen bolig og hvor de ender med å bo, det er neppe heller ønskelig. Bosatte flyktninger kan velge å bosette seg der de vil, og enkelte vil også søke nærhet til andre fra samme land, språklige felleskap og kultur.

Kongsgård Flyktningbarnehage

Barnehagen har siden etablering i 1997 vært drevet som en særskilt flyktningbarnehage med vekt på god kompetanse på migrasjon, traumer og eksilproblematikk. Inntaket har vært tilpasset den situasjon at flyktninger med små barn bosettes gjennom hele året og har behov for barnehageplass fortløpende. De ansatte er i gang med en satsing på et kompetansehevende utviklingsprogram i samarbeid med RVTS Sør (Regionalt senter for Vold og Traumatisk stress og Selvmordsforebygging). Barnehagen bruker ICDP aktivt i arbeidet med nye foreldre, og har selv utdannet til sammen 6 ICDP veiledere.

Kristiansand kommune er i særstilling blant de kommuner i landet med høyest Barnehagedekning (79 % i målgruppen i 2011), og barnehageplass er et av de best dokumenterte tiltakene for å hindre at innvandrerbarn faller ut av ordinær grunn- og videregående skole senere i livet. Det har vært fokus på rekruttering av minoritetsspråklige barn til barnehage gjennom mange år nedfelt som målsetting i handlingsprogrammet og det foregår et målrettet arbeid i kommunen for å oppnå målsettingen. Resultatene viser at den prosentvise andelen minoritetsspråklig barn i barnehage har økt, det forteller at man har lykket med satsningen. Kristiansand kommune ligger her over gjennomsnittet sammenlignet med ASSS (aggregerte styringsdata for samarbeidende storkommuner, som består av landets 10 største kommuner) hvor Kristiansand Oppvekstsektor deltar i ASSS/KS-barnehagenettverk. Det er mange faktorer som kan ha virket inn på dette resultatet. En har blant annet brukt rekrutteringsfilmer og skriftlig informasjonsmaterieil på ulike språk. Videre har en tatt imot nyankomne flyktninger i Kongsgård barnehage hvert år og sendt videre rundt 40 barn til ordinære barnehager året etter.

Det er fortsatt en utfordring med alle de minoritetsspråklige barna man ikke klarer å fange opp i et barnehagetilbud før skolestart og som dermed ikke har gode norskferdigheter. Forskningen viser her at dette har stor betydning for hvordan disse barna vil klare seg videre i skolen og på andre oppvekst og samfunnsarenaer.

Mottaksskolen

Mottaksskolen i Kristiansand tar imot nyankomne minoritetsspråklige elever i grunnskolealder for å gi dem den første grunnleggende norskopplæring. Mottaksskolens organisering og drift ble gjennomgått i en større prosess for bare få år siden, og driften er i dag tilpasset behovet. Fra 01.08.12 har departementet bestemt at elevene ikke kan gå lenger enn 2 år på Mottaksskolen eller tilsvarende tilbud andre steder i landet.

Antallet barn og unge vil variere gjennom skoleåret. Pr 2. september 2013 har skolen 95 elever fra 25 nasjoner, med like mange språk. Elevene kommer fra USA, Europa, Asia og Afrika.

Elevene bakgrunn er variert og sammensatt. De kommer fra familier som bor i kommunen av ulike grunner. Det er barn og unge fra flyktninge- og asylsøkerfamilier, arbeidsinnvandrere og mange som har kommet via familiegjeforening. Noen av elevene er analfabeter, mens andre har normal skolebakgrunn fra sine hjemland.

Det er av betydning at minoritetsspråklige barn som kommer til kommunen skal få tilbud om skolegang så raskt som mulig. Skolen tar imot elever gjennom hele skoleåret. Før de kan starte kommer foresatte og barn til samtale/ intervju med inspektøren. Dersom det finnes folk i familiens morsmål, brukes det. Foreldrene får informasjon om tilbudet på Mottaksskolen, men kan bestemme at barnet begynner direkte på nærskolen (Nærskoleretten). Dersom de velger at barnet skal begynne på Mottaksskolen, må de formelt søke om dette. Etter samtale og registrering kan barnet begynne på Mottaksskolen den påfølgende mandagen.

Introduksjonsprogram

Introduksjonsprogrammet har siden mars 2011 vært en del av NAV Kristiansand. Programmet ble opprettet ved lov i 2004. Det gir flyktningen en rett og kommunen en plikt til å tilby en obligatorisk introduksjon til norsk språk og arbeidsliv i inntil to år, med mulighet for forlengelse i inntil ett år. Programmet skal være helårig og innebærer kvalifiseringstiltak 7,5 timer daglig basert på en individuelt utarbeidet handlingsplan. Sentralt i ordningen er norskopplæring, samfunnskunnskap og forberedelse for deltakelse i yrkesliv eller utdanning. Den enkelte flyktning skal ha en kontaktperson i kommunen som følger opp og individuelt tilrettelegger introduksjonsprogrammet, og på den måten sikrer at programmet har nytte.

For inneværende år og tidligere har ikke kommunen tilbudt helårsprogram slik dette tolkes av Fylkesmannen. Helårsprogram innebærer 47 uker med aktivitet, og kommunen ligger i dag på et avvik på om lag 6 – 8 uker. Å tilby helårsprogram er satt på dagsorden i samarbeidet mellom NAV Kristiansand og Kongsgård skolesenter, slik at dette vil være en del av introprogram fra 2014.

Flyktninger som deltar i Introduksjonsprogram er etter loven berettiget til en skattepliktig ytelse, introduksjonsstønad. Denne danner sammen med Husbankens bostøtte grunnlaget for livsopphold og økonomisk sikring de årene programmet varer. Etter endt introduksjonsprogram er målsettingen at flyktningen er klar til å delta i arbeidslivet, eller delta i kvalifiserende tiltak som forbereder for arbeidslivet eller kan søke seg til ordinær utdanning.

Tabell over bosatte flyktninger i Kristiansand kommune siste år, samt deltakere i Introduksjonsprogram.

Bosatte flyktninger \År	2008	2009	2010	2011	2012
Nye bosatte, 1. år	215	213	158	158	142
Introduksjonsprogram, deltakere*	241	265	341	401	385

*deltakere som var i introprogram i løpet av året.

Bosettingen av flyktninger er senere år noe redusert; men på grunn av en større andel enslige og lavere andel familier er antall deltakere i introduksjonsprogram de siste årene økt, med en liten nedgang i 2012. Pr august 2013 var det 250 deltakere i introprogram. NAV

Kristiansand har bosatt mange i sommer og det er planlagt stor bosetting også utover høsten. Antall deltakere ventes å øke og når trolig omlag 300 ved årsskiftet.

Resultater fra Introduksjonsprogrammet i Kristiansand kommune:

SSB utarbeider årlig en rapport om resultater fra introduksjonsordningen. Siste tilgjengelige rapport er for personer som gikk ut av introduksjonsprogrammet i 2010 og viser deres status på arbeidsmarkedet i november 2011. Av 97 personer som avsluttet introprogram i Kristiansand i 2010 var 49 % i arbeid eller utdanning i november 2011. Dette er en nedgang fra 2010 på 2 % og under gjennomsnitt for landet som var 54 %.

For de deltakerne som avsluttet program i 2012, viser NAV Kristiansand egen registrering at 50 % gikk videre til arbeid eller utdanning..

I forhold til overgangen til arbeid oppleves arbeidsinnvandringen fra EØS-området som en økende utfordring for nyankomne flyktnings tilgang til det lokale arbeidsmarked. Segmenter i arbeidsmarkedet som har lavere krav til fagkvalifikasjoner og/eller språkferdigheter der det tidligere var mulig å finne praksisplasser, eller deltidsstillinger til flyktnings oppleves oftere som besatt av kvalifiserer arbeidsinnvandring fra EØS. Denne erfaringen kan peke på nødvendigheten av å bedre utnytte AMO-krus og arbeidsrettede tiltak i regi av NAV og andre. Samt å utvikle gode relasjoner til lokal arbeidsliv som sikrer egnede arbeidsmarkedstiltak i kombinasjon med språkpraksis. NAV Kristiansand jobber i dag etter disse strategiene for å øke overgangen til arbeid.

Kvinnens deltakelse

Det er erfaringsmessig full deltakelse fra kvinner i introduksjonsprogrammet de to til tre årene det strekker seg. Kvinnens deltakelse i Introduksjonsprogrammet er avhengig av god tilgang på barnepass og barnehageplass. Det faktum at ytelsen introduksjonsstønad er koblet til deltakelsen i programmet gjør at inntekten er et nødvendig og viktig bidrag til familiens livsopphold og reduserer behovet for økonomisk sosialhjelp. Erfaringsmessig har mange kvinner avbrudd i sine introduksjonsprogram på grunn av barselpermisjon, en eller flere. Det er en utfordring å tilrettelegge for bedre kontinuitet i programmet, slik at avbruddene får minst mulige konsekvenser. At kvinner deltar i norskopplæring har også vist seg viktig i forhold til neste generasjon, da det ofte er kvinner som følger opp barn og skolesamarbeidet. En mor som har gode ferdigheter i norsk har vesentlig betydning for dialogen skole-hjem, og bidrar positivt til at barna får mulighet til å mestre sin skolesituasjon. Kongsgård skolesenter har generelt gode yrkesrettede kvalifiseringsopplegg som særlig rettet mot kvinner.

Kongsgård skolesenter

Voksenopplæringen i Kristiansand kommune, Kongsgård skolesenter, driver norskopplæring for mellom 1100 og 1200 elever årlig. Introduksjonsloven regulerer hvem kommunen er pliktig å gi et tilbud om språkopplæring, og dette tilbudet skal være tilpasset den enkeltes språklige ferdigheter og progresjon, samt være fleksibelt med hensyn til tilbud om opplæring. Deltakere i introduksjonsprogrammet skal ha et tilbud om opplæring innen 3 måneder etter vedtak.

Flyktnings som bosettes har rett og plikt til deltakelse i et individuelt tilrettelagt helårlig fulltids introduksjonsprogram. Opplæringstilbudet ved Kongsgård skolesenter utgjør hoveddelen av dette. Det bør bemerkes at KSS i utgangspunktet bare får statlig finansiering av norskopplæringstilbudet, men har tatt ansvaret for store deler av heldagstilbudet slik at mye av intensjonen med introduksjonsprogrammet blir ivaretatt. En presset økonomi gjør at tilbudet utover pålagt norskopplæring kontinuerlig er oppe til vurdering ved KSS. En eventuell reduksjon i dette tilbudet vil føre til at kommunen ikke oppfyller kravet til et heldagstilbud for introduksjonsdeltakere. Kommunen er heller ikke i mål når det gjelder helårsprogrammet, da mange av deltakerne ikke har et tilbud i skolens ferier. IMDI har varslet tilsyn i forhold til om kommunen oppfyller kravene i Introduksjons-programmet, hvilket den, som nevnt over, ikke gjør. Dette kan ikke KSS ta ansvaret for alene, men må løses av kommunen som helhet.

I norskopplæringen er språkpraksisplass et av flere elementer som brukes for å fremme god språkopplæring, og skolesenteret bruker dette i den utstrekning det er tilgang på praksisplasser. Det er stor konkurranse om praksisplasser i kommunale bedrifter, og KSS har behov for en økt tilgang på både språk- og arbeidspraksisplasser i kommunale- og private bedrifter. Det er derfor viktig at det er forståelse i kommunale etater at integreringsarbeidet er hele kommunens ansvar. Det er spesielt utfordrende å få utplassert deltakere som kommer til Norge med liten eller ingen skolebakgrunn. Mange av deltakerne i denne gruppa blir sannsynligvis aldri funksjonelle lesere og skrivere, slik at det i utgangspunktet er få bedrifter som ønsker disse som arbeidskraft. Kommunen har en stor utfordring med disse flyktingene når det gjelder å få dem i arbeid slik at de ikke blir permanente mottakere av økonomisk sosialhjelp og andre overføringer.

Kongsgård skolesenter tilbyr også grunnskoleopplæring for voksne med ca. 150 deltakere dette skoleåret. Det er viktig å påpeke at antall deltakere under 20 år i grunnskoleopplæringa fortsatt er høyt. Avlagt grunnskoleeksamen er et premiss for å få rettigheter i videregående skole, og dermed en utdanning i Norge.

Bosetting av mange enslige mindreårige i 2009 og 2010 førte til en stor økning i elever som trengte grunnskoleopplæring. Dette antallet reduseres gradvis som følge av at kommune har redusert bosettingen av antall enslig mindreårige etter 2010 (se avsnittet om bosetting av enslige mindreårige). De aller fleste av de enslige mindreårige elevene har dårlig skolebakgrunn fra hjemlandet slik at de blir lenge i opplæring, 4-5 år. Dette fører til økt ressursbruk utover den statlige finansiering av norskopplæringa og dermed økt press på kommunens økonomi fordi grunnskoleopplæring er lovpålagt. Samtidig er det en meget god investering for kommunen hvis grunnskoleopplæringa gjør denne elevgruppa i stand til å fullføre videregående skole, noe som igjen styrker mulighetene for jobb betraktelig.

En forutsigbarhet i antall flyktninger i en periode på 3-5 år, og gjerne et tilnærma likt antall per år, er en fordel for KSS. Det gjør det enklere med tilsetting av lærere og betyr at vi kan beholde kompetente lærere fra år til år.

Barneverntjenester

Barneverntjenesten i Kristiansand kommune har opplevd en økning i alle henvendelser og meldinger siste år, også i forbindelse med flyktningfamilier. Når det først blir en barnevernsak er problematikken ofte alvorlig og sammensatt. Det er mange meldinger som går på temaet «vold i nære relasjoner» i saker med minoritetsspråklige barn. Av 180 meldinger på minoritetsspråklige barn første halvår 2013 gikk 83 av disse på bekymring for vold. Det er ikke mange bekymring for rusbruk hos foreldre, vold og psykisk helse hos foreldre er det dominerende. Barneverntjenesten opplever det som utfordrende og krevende å arbeide med tolk, og de ansatte må bruke mer tid, og ennå større sensitivitet i forhold til innvandrersituasjon. Det vurderes som viktig at de ansatte har relevant kompetanse til å se, og ivareta de på en god måte. Det forutsetter også et tett samarbeid med andre instanser i kommunen og i 2.linje tjenesten dersom man skal klare å hjelpe disse familiene. Barnevernet forutsetter at det ved bosetting av flyktninger legges opp til at situasjonen for de voksne er ivaretatt ved deres deltakelse i Introduksjonsprogrammet og ved oppfølgingen fra programrådgivere, og av de sosiale tjenester i NAV og SOFOT. Dersom ikke familiene blir sett og fulgt opp/veiledet tett den første tiden etter ankomst ser barneverntjenesten at dette går ut over barna. Det presiseres viktigheten av at barna får mulighet til å delta i fritidsaktiviteter, at dette følges opp.

Følge Trendrapporten fra 2012 har ikke kriminaliteten økt blant ungdom med minoritetsbakgrunn; den ligger på 25 % av ungdom som blir tatt for utførelse av kriminell aktivitet. I ungdomssaker har det de siste årene vært en økende grad av bekymringer knytta til temaer som isolasjon, tvang og psykisk og fysisk vold (dette refereres også fra informanter i Trendrapporten 2012). Det er vanskeligere å finne gode løsninger i nettverk rundt disse barna da nettverket ofte er veldig skjørt.

Barneverntjenesten ser tydelig at barnas fungering henger nøye sammen med foreldrenes trivsel og opplevelse av mestring, og mener vi som kommune må prioritere mottaksarbeidet og oppfølgingen av disse familiene mye tettere fremover.

Barneverntjenesten er styrket med stillinger knyttet til kommunens større bosetting av enslige mindreårige siste år, og vil videreføre dette arbeidet også i 2014. Ekstra tiltak for enslige mindreårige dekkes delvis ved eget tilskudd for bosetting av enslige mindreårige fram til fylte 20 år. Ved den store bosettingen av enslige mindreårige i 2009 ble arbeidet lagt om til å bli et tiltak basert på vedtak fra barnevernet, der EM-bo oppfølging/Barne- og familievirksomheten, tjeneste vest driver bo- og omsorgsløsningene for den enkelte enslige mindreårige. Det er et godt samarbeid mellom tjenestene og løsningen er framtidsrettet og i tråd med nasjonale anbefalinger. Det er nødvendig å videreføre satsingen, øke kompetansen og fortsette den faglige utviklingen som er påbegynt de kommende år. IMDi og BUFetat (barne- ungdoms- og familieetaten) har gitt signaler om at de ønsker Kristiansand kommune som en naturlig pådriver i dette arbeidet framover i kraft av at kommunen er den største i Region Sør.

Oppfølgingstjenester

Det gis oppfølgingstjenester både innen for psykisk helse, rus og sosialfaglig oppfølging. En har ikke opplevd økning av etterspørsel fra denne målgruppen.

Det er viktig i forhold til denne gruppen å tenke tidlig innsats og å kunne gi en god tjeneste for å få til en god overgang til det norske samfunn og forebygge utvikling av psykisk lidelse/stress plager i en ellers stressende omstillings og integreringsprosess.

En ser at det er behov for økt kompetanse i forhold til arbeid med denne målgruppen. Det skal i ny organisasjon utpekes ressurspersoner som skal ha et hovedansvar for kompetanseheving samt samarbeid og samhandling mellom de ulike tjenestene.

Oppfølging av familiegjenforente bør kommunen ha et spesielt blikk på. Dette gjelder barn eller voksne som ikke har hatt kontakt med den som i Norge på lang tid. Ved å følge denne gruppen tett kan en forebygge problemutvikling i senere stadier.

Bosetting av enslige mindreårige

Det har de siste årene vært et stort behov for å bosette flyktninger som er enslige barn og unge, uten foresatte i landet. Dette medførte at Kristiansand kommune bosatte ca. 50 enslige mindreårige i 2009 og ca. 25 enslige mindreårige i 2010. Etter dette har årlig bosetting ligget på ca. 10 enslige mindreårige per år. Kristiansand kommune har etablert en avdeling bestående av døgnbemannede bo- og omsorgsløsninger. Antall bofellesskap er redusert fra 7 til 6 i 2013 som følge av redusert mottak etter 2010. Et årlig bosetting på 10 enslig mindreårige vil medføre en ytterligere reduksjon fra 6 til 5 bofellesskap i 2014.

Alle bosatte enslige barn og unge har et barnevernvedtak som grunnlag for sitt opphold i boligen. De seks døgnbemannede boligene har plass til 5 enslige barn og unge hver. Innsatsen for enslige mindreårige dekkes etter barnevernvedtak ved statsrefusjon for kommunale barnevernutgifter fra BUFetat etter fradrag av kommunal egenandel.

Et kompetansehevingsprogram med 3 forskjellige tiltak for de ansatte i boligene er nå i avslutningsfasen. Alle ansatte har høsten 2012 og våren 2013 gjennomgått en opplæring i Traumebevisst omsorg i regi av RVTS. Videre er 6 miljøterapeuter med på utdanningen SEPREP Ung i samarbeid med UiA og helseforetaket. Alle boliger har gjennomført et ICDP program (foreldreveiledningsprogram, beskrives i seget avsnitt) tilpasset de ansattes arbeid med de enslige mindreårige høsten -12/våren -13.

Helsetjenester til bosatte flyktninger i Kristiansand kommune

Gyldengården helsesenter foretar første helsesjekk etter ankomst til Kristiansand kommune. Bosatte får time med tolk og sykepleier. Det kartlegges bredt, somatisk og psykisk helse, med hovedvekt på traumer. Dersom det er behov for det går pasienten videre til lege for

utredning og behandling. Flyktingene er tilknyttet Gyldengården helsesenter frem til de får egen fastlege. Da oversendes helsepapirene til fastlege, om den bosatte gir samtykke til det. Over halvparten av de som bosettes har over et års botid på asylmottak i Norge og de er som regel sjekket helsemessig før de kommer til Kristiansand. Rutinene i fastlegeordningen er slik at helsepapirer ikke følger pasienten uten videre. Pasienten må selv be om journal fra tidligere fastlege og betale 85 kroner for utskrift. Flyktingene får hjelp til dette under første helsesjekk og helsesenteret greier som regel å få tak i tidligere helsepapirer. Normalt sjekker Gyldengården helsesenter helsen til inntil 200 personer pr år etter bosetting i Kristiansand. Dette tallet har vært stabilt, uavhengig av antallet som kommunen velger å bosette det enkelte år, siden det alltid er etterslep på familieinnvandring.

De som bosettes kommer nå primært fra Irak, Afghanistan, Eritrea og Somalia. Landene er preget av krig og uro. Det er primært gifte menn som ankommer alene som bosettes nå, mange av dem har familie i utlandet som venter på familieinnvandring. Det er sannsynlig at det om noen år kan komme en stor gruppe flyktinger fra Syria, mest sannsynlig fra den tapende part. Mange har flyktet over grensen til naboland og venter på en avklaring av situasjonen, om den ikke løser seg kan de flykte videre.

1/3 av de som bosettes, bosettes fra asylmottaket i Kristiansand, 1/3 fra andre asylmottak i landet, siste 1/3 direkte fra utlandet. Den siste delen består av familiegjenforente og flyktinger som FNs høykommissær har gitt flyktingstatus i utlandet, også kalt kvoteflyktinger.

Sykdomsbildet på de som kommer til bosetting: I utgangspunktet er det relativt lav snittalder på denne gruppen. De fleste er mellom 18 og 30 år og det er som regel friske unge menn. De fleste har opplevd psykiske traumer. Men det er kun en liten del av gruppen som har en klar psykiatrisk lidelse. Normalt finner en psykisk lidelse hos 2-10 personer av de som bosettes pr år. Gruppen som utmerker seg er de enslige mindreårige afghanerne. De har ofte levd flere år på flukt gjennom Asia og Europa før de bosettes i Norge. De har levd uten gode omsorgspersoner rundt seg i lengre tid. Dette setter spor i unge sinn og kan gjøre det vanskelig å leve godt i et velregulert samfunn som det norske. En kan se det i bosituasjon, skole og kontakt med 2. linje/helsetjeneste. Ordningen med bemannede bokollektiv er med på å skape trygge forutsigbare rammer som hjelper mange. Helsesenteret har sett at kvoteflyktinger kan være vel så skadd av livet i flyktingeleirene som de som har deltatt i og flyktet fra krig. Flere har bodd lengre tid i primitive flyktingeleirer der voldtekter, drap og sykdom er en del av hverdagen. Eksempelvis har det vært noen flyktingeleirer i Vest Afrika der forholdene har vært ille. Det er kommet færre av disse flyktingene de aller siste årene, men kvoteflyktinger krever alltid en spesiell oppmerksomhet i forhold til deres helseutfordringer.

Av kroppslige sykdommer finner en alt fra smittsomme parasitter til alvorlige sykdommer som kreft, hiv og TBC. En ser også mange som har gått lenge med sykdommer og skader som enkelt kan behandles. Rundt 10 personer pr. år har alvorlig skade som ikke er behandlet før de ankommer Norge. Det kan være skuddskader, bilulykker, brannskader, splintskader og skader av stump vold eller tortur. Disse krever ofte lengre oppfølging, behandling, rehabilitering og tilrettelegging i kommunen. Som regel vet en ikke om disse skadene og sykdommene før bosetting, da kvaliteten på helseinformasjonen kommunen mottar før bosetting kan være lav. Totalt er det 1-2 hvert år som bosettes med alvorlige sinnslidelser, og de fanges opp og henvises videre til behandling i 2. linjetjenesten. Men det kan være mange tabu og vansker knyttet til det å anerkjenne egen sykdom og være villig til å gjøre noe med den.

Bruk av ICDP

ICDP- foreldreveilednings program er et helsefremmende og primærforebyggende tilbud til alle foreldre med barn i alder 0 – 18 år eller andre som har omsorg for barn. Barneungdoms- og familiedirektoratet (BUFdir) anbefaler at kommunene bruker dette programmet. Programmets målsetting er å forebygge utvikling av psykososiale vansker gjennom å styrke

foreldrene i deres omsorgsrolle. Det er samfunnsbasert og bygger på moderne barnepsykologi. ICDP er et relasjonsorientert og empatibasert program og bygger på globale humanistiske verdier. Det blir godt mottatt av minoritetsspråklige. Alle deltakere i Introduksjonsprogram i Kristiansand kommune som har barn får tilbud om å delta i ICDP som en del av sitt obligatoriske program. Det legges til rette for dette ved et samarbeid med Voksenopplæringen ved Kongsgård skolesenter, der undervisningen foregår.

Ressursbruk i forbindelse med tjenester til flyktninger i Kristiansand kommune

Bosettingen i Kristiansand har de siste 10 årene ligget på mellom 150 – 220 personer årlig, inkludert familiegjenforente, med unntak av årene 2007 og 2010. Årsaken til at familiegjenforente teller med i denne sammenheng er at de både har de samme rettigheter til Introduksjonsprogram som bosatte flyktninger, samt at de løser ut integreringstilskudd til kommunen. Familiegjenforente med opphold på humanitært grunnlag løser ut tilskudd i tre år, de øvrige fem. Satsen for integreringstilskudd for en enslig voksen er i 2013 kr 666 800, fordelt over fem år, mens satsen for barn er kr. 596 800, også fordelt over 5 år.

<http://www.imdi.no/no/Tilskudd/2013/Integreringstilskudd/>

Kristiansand kommune har hvert år siden 1992, (unntatt årene 1997 – 2001) deltatt i undersøkelser av økonomi knyttet til kommunenes utgifter til integrering og bosetting av flyktninger foretatt av beregningsutvalget. Beregningsutvalget er et partsammensatt utvalg med fire representanter fra staten og fire fra kommunene, og med sekretariat fra Statistisk Sentralbyrå. I disse kartleggingene, som foretas i februar og mars i etterkant av kommunenes regnskapsavslutning, søker en å finne den samlede ressursbruken i kommunen til formålet bosetting og integrering av flyktninger foregående år. Områdene som kartlegges er den administrative ressursen til alle kommunale tjenester som sosial råd og veiledning, introduksjonsprogram, kvalifiseringstiltak, hjelpetiltak og støttetjenester, barneverntjenester, boliger, grunnskoletilbud utover det ordinære og ekstra tiltak knyttet til barnehagetilbud som gis til flyktninggruppen i femårs perioden kommunen mottar integreringstilskudd.

Kommunenes utgifter til ytelser utbetalt til flyktningene, økonomisk sosialhjelp og introduksjonsstønad, hentes fra KOSTRA – rapporteringen alle kommuner foretar til SSB ved årsskiftet.

Ved disse kartleggingene har det vist seg at Kristiansand kommune relativt sett har brukt mindre ressurser til administrasjon og tjenester enn de fleste sammenlignbare kommuner, men har hatt noe høyere utgifter til ytelser til den enkelte flyktning i form av økonomisk sosialhjelp og introduksjonsstønad. Samlet sett har imidlertid kommunen over år hatt lavere utgifter knyttet til bosetting og integrering av flyktninger enn de øvrige kartlagte kommunene. Beregningsutvalget, rapport fra juni 2013.

Tabell.1 Utgifter per person i målgruppen til sosialhjelpsutbetalinger, introduksjonsstønad, integreringstiltak og til administrasjon av disse. 2012.

Indeks 100 er lik gjennomsnittet for kommunene i utvalget.

Kommune	Sosialhjelp	Administrasjon	Introduksjonsstønad	Totalt
0301 Oslo	98	89	116	107
1001 Kristiansand	110	119	84	96
1102 Sandnes	100	93	89	91
1201 Bergen	91	114	99	102
1601 Trondheim	99	101	112	108
Utvalgskommunene	100	100	100	100
Alle kommuner	96	104		

Kilde: Administrasjonsundersøkelsen, sosialhjelpsundersøkelsen og introduksjonsstønadsundersøkelsen

Kommunens inntekter fra integreringstilskudd føres rett i kommuneregnskapet. De enkelte sektorenes budsjett utarbeides gjennom den årlige handlingsplanprosessen. Det er ikke noen direkte sammenheng mellom inntekten fra integreringstilskuddet og budsjett for den enkelte enhet. Som følge av at helse- og sosialsektoren organiserer de fleste tjenestene knyttet til bosetting av flyktninger og også står for utbetalingene av økonomisk sosialhjelp og introduksjonsstønning til den enkelte flyktning får sektoren sitt budsjett justert med 80 % av endringen av inntekten fra integreringstilskuddet, om det øker eller reduseres.

Voksenopplæring finansieres ikke direkte gjennom integreringstilskuddet, men gjennom eget tilskudd til norskopplæring som utbetales per capita over tre år. Fra opprettelsen av statlig finansiering av voksenopplæring har imidlertid aldri de fulle utgiftene til undervisningslokaler vært dekket av tilskuddet. Lærertillegg og administrasjon dekkes i stor grad, men utgifter til leie og drift av bygg må kommunen finansiere på annen måte, for eksempel ved bruk av integreringstilskuddet. Kartlegging av kommunenes utgifter til voksenopplæring er en egen kartlegging som utføres av det samme beregningsutvalget.

Inntekter og utgifter

Den totale økonomien i å bosette flyktninger har vært forsøkt kartlagt i to omganger, sist i 2006, basert på kommunens regnskap i 2005. Ved å ta utgangspunkt i kartleggingen til Beregningsutvalget, og så utvide den med de øvrige tjenestene kommunen yter til målgruppen flyktninger i femårsperioden kommunen mottar integreringstilskudd, har en fått en rimelig god oversikt over ressursinnsatsen overfor flyktninger det gjeldende året. Inntektene fra statlig tilskudd er kartlagt på tilsvarende måte, i alle sektorer. I 2005 hadde kommunen et betydelig overskudd, nær 20 %, på de statlige inntektene sammenholdt med de utgiftene kommunen hadde hatt på målgruppen.

Etter 5 år er det ingen særskilt registrering av utgifter knyttet til målgruppen, og det er åpenbart at enkelte flyktninger ikke vil være økonomisk selvstendige etter 5 år. En må anta at dette, i tillegg til eventuelt behov for helsehjelp og barneverntjenester vil kunne være den største belastningen på det kommunale tjenesteapparatet.

Vurdering

På grunn av en samlet vurdering av utfordringene knyttet til bosetting av flyktninger i 2013, og tidligere år kan Kristiansand kommune bosette 200 flyktninger i 2014, og 180 flyktninger i årene 2015 og 2016. Årlig vil det bosettes 10 enslige barn og unge. I tillegg kommer familiegjenforente.

Tiltaket finansieres ved bruk av integreringstilskuddet og tilskudd til norskopplæring.

Utgiftene til særskilte tiltak for enslige mindreårige dekkes ved statsrefusjon for kommunale barnevernutgifter, som tidligere år.

Forutsetningene er at ressursene til oppfølging økes og det stilles til disposisjon flere kommunale boliger.

Arbeidet med å øke ressursene til oppfølging og intensivere arbeidet med å skaffe hensiktsmessige boliger prioriteres.

Det legges til grunn en tverrsektoriell gruppe som forutsetter å sikre et helhetlig løp i forhold til innvandring.

Punkt 96/13: Organisering og rollefordeling i Servicebutikken

Bilag

1. Vedlegg 1 H KRF FRP PP forslag til bystyrets protokoll 12.12.12.

Vedtak FORMANN 12062013 sak 58, Organisering og rollefordeling i Servicebutikken

Vedtak FORMANN 12062013 sak 58, Organisering og rollefordeling i Servicebutikken

Dato 12. juli 2013
Saksnr.: 201305570-3
Saksbehandler Wibekke Syvertsen

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
16.10.2013

Organisering og rollefordeling i Servicebutikken

I Bystyrets møte 12.12.12 fremmet H, KRF, FRP og PP følgende forslag:

«Bystyret ønsker en revidering av organisering og rollefordeling i servicebutikken og det skal vurderes og gi servicesenteret mer ansvar ovenfor publikum. For eksempel ved bygging av garasje innenfor 50 kvm der alle godkjenninger er ok, skal det vurderes å gi godkjenning umiddelbart.»

Formannskapet hadde saken til behandling 12.6.2013, sak 58/13.

«Saken utsettes med ønske om mer utfyllende kommentarer.»

Servicebutikken behandler i dag, alle mindre byggesaker som ikke krever dispensasjon eller innehar naboprotester. For eksempel garasjer innenfor 50 kvm, levegger, boder, mindre tilbygg, verandaer ++. Antall saker pr år er 400-650.

Gjennomsnitts behandlingstid i Servicebutikken var i 2012, 6,7 kalenderdager.

Rollefordelingen mellom Servicebutikken og resterende enheter i sektoren er fordelt etter hva som er publikumsvennlig, samt hensiktsmessig arbeidsfordeling mellom enhetene.

Framtidig flytting til Rådhuskvartalet, medfører noe omorganisering for Servicebutikken.

Alle sektorene i kommunen er i prosesser vedrørende tjenester og myndighet i 1.linje, også teknisk sektor. Målet er økt tjenestelevering og myndighet, med kundens behov i fokus.

Omorganiseringen skal evalueres innen 1.9.2016.

I hovedsak er Teknisk sektor godt fornøyd med den interne organiseringen og rollefordelingen som i dag foreligger. Teknisk sektor vil, på lik linje med alle sektorer, jobbe videre med nye hensiktsmessige tjenester framover i evalueringsperioden.

Forslag til vedtak

[Formannskapet tar saken til orientering.](#)

Tor Sommerseth
Rådmannen

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Vedlegg:

1. H, KRF, FRP, PP forslag til Bystyrets protokoll 12.12.12.
2. Protokoll fra Formannskapets møte 12.06.13.

Bakgrunn for saken

Organisering og rollefordeling i Servicebutikken, pr. 1.7.13:

Servicebutikken er organisert som en egen enhet, og er førstekontakt for Teknisk sektor. Enheten har 9,5 årsverk, fordelt på 10 stillinger.

Vi har kundevennlige tjenester, og utfører dem som en «forlenget arm» av resten av sektoren.

Konseptet er kunden og deres behov.

Hva kan vi gjøre, innenfor de rammer og verktøy vi har, for å løse kundens behov?

Dette er det daglige spørsmålet, vi tilstreber å løse.

Kunden møter kommunen som helhet, og er opptatt av sine behov, rettigheter og løsninger. Kunden er både innbyggerne og næringslivet.

Tjenestebildet i Servicebutikken kan gjerne fordeles i to kategorier: Veiledning og produksjon. Noen tjenester utføres i sin helhet i Servicebutikken, mens andre tjenester er en del av ett større tjenestebilde i sektoren.

Tjenestene og myndigheten som Servicebutikken innehar, er summert i tabellen under.

Tjenester	Myndighet
Veiledning og informasjon på fag og generelt	Formidler hele tjenestebildet i sektoren, så langt kompetansen hos ansatte rekker.
Prosesser på tekniske tjenester	Veileder og avklarer
Saker på høring til offentligheten	Ivareta tilgjengelighet samt veiledning
Byggesaker	Veileder og saksbehandler
Egenerklæring om konsesjonsfrihet	Kontroll og behandler
Feilmeldinger ute i driften	Registrerer for videre oppfølging
Gravemeldinger på offentlig grunn	Kontroll, rettelser og distribuerer
Eierinformasjon	Utarbeider samt formidler
Kartgrunnlag	Produserer og selger
Arrangementer	Koordinerer samt gir tillatelse
Salgs- og standplasser i kvadraturen	Tildeler og selger
Utvalgsleders møte med publikum	Distribuerer timeplan og setter opp møtene
Kopiering og skanning	Selvbetjening samt utfører for kunden
Busskort	Avtale med AKT og salg av busskort
Renovasjonsprodukter	Avtale med Avfall Sør og salg av produkter
Planer og kart	Selger
Velforeninger	Veiledning samt vedlikeholder register
Oppslagstavle	Selvbetjening samt tilsyn
Informasjonsmateriell	Selvbetjening samt tilsyn
Historiske dokumenter, arkiv	Innsyn, veiledning og utlevering
Bestillingspakker til næringslivet	Mottak, produserer, leverer og fakturerer
Nøkler	Leie, utlån og distribuerer
Post	Mottak og distribuerer
Møterom 1 og 2 - Tollbodgt. 22	Tilsyn
Tilbakemeldinger fra publikum	Utbedrer og videreformidler
Årets byggepris	Sekretær for juryen

Rollefordelingen av tjenesten i sektoren, er i dag fordelt etter hva som er publikumsvennlig, samt hva som er hensiktsmessig arbeidsfordeling mellom enhetene.

- Med publikumsvennlig menes: der innbyggerne eller næringslivet har behov for raske avklaringer og/eller ofte avklaringer. Og om kommunen kan avklare dette raskt.
- Med hensiktsmessig arbeidsfordeling mellom enhetene menes: Mest effektiv og oversiktlig temadeling mellom enhetene. Forvaltning innebærer blant annet: utøvelse av skjønn, individuell behandling, og sakene kan ha mindre eller større kompleksitet i seg. Samhandling, korrekthet og avklaringer er derfor viktig.

For eksempel på tjenesten byggesaker:

Både Servicebutikken og Plan- og bygningsetaten utfører disse sakene.

Servicebutikken behandler byggesakene i henhold til kvalitetssystem, utarbeidet av plan- og bygningsetaten. Samhandlingen mellom enhetene skjer sporadisk og organisert.

Servicebutikken behandler i dag de fleste mindre byggesaker. For eksempel garasjer innenfor 50 kvm, leegger, boder, mindre tilbygg, verandaer, driftsbygninger i landbruket samt midlertidig plassering av tiltak.

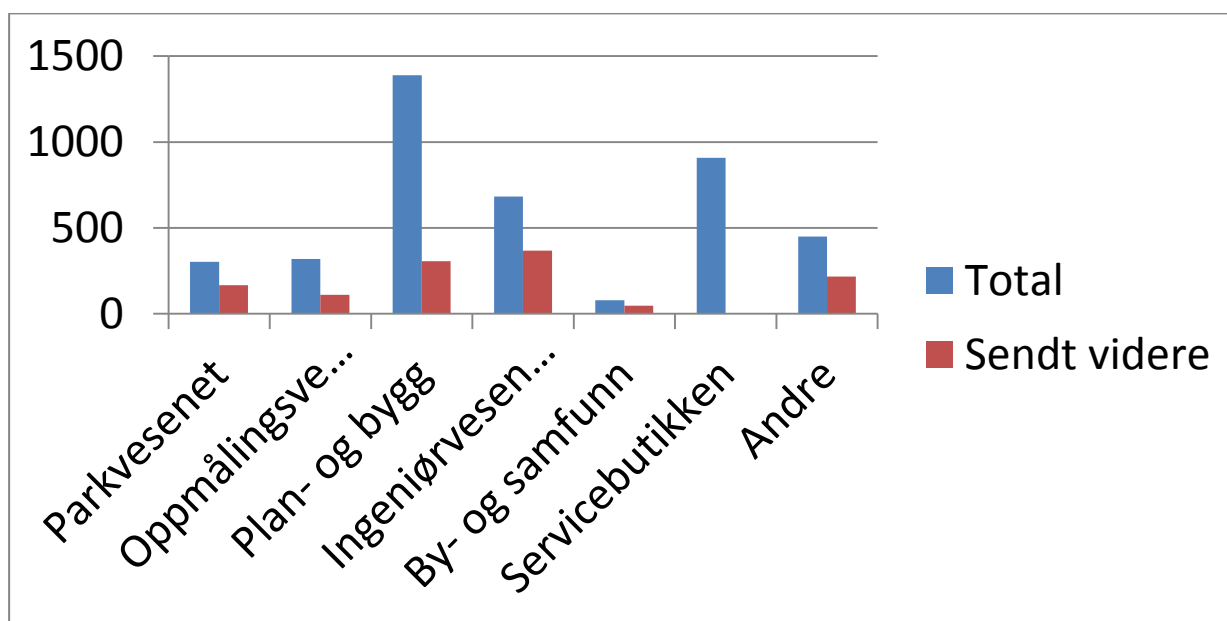
Noen saker er avhengig av dispensasjon for å kunne gi tillatelse, og i noen saker foreligger det protester fra naboer. Disse sakene behandles i sin helhet av Plan- og bygningsetaten.

Saker som kan behandles umiddelbart etter de er mottatt:

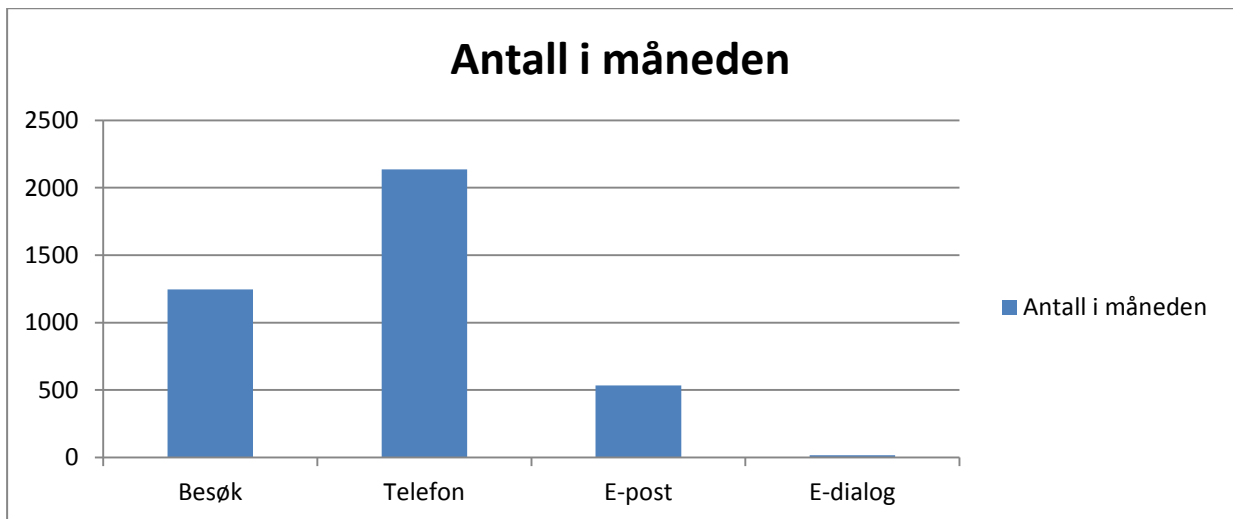
Servicebutikken har som mål, gjennom året, å ha en gjennomsnitts behandlingstid på 5 dager. Fristen i loven er 21 dager. I 2012 var behandlingstiden i Servicebutikken 6,7 dager, og i 2011 8,9 dager. Kristiansand kommune behandler årlig 1600-2000 byggesøknader. Plan- og bygningsetaten behandler 1200- 1600 saker, og Servicebutikken behandler 400-650 saker.

Servicebutikken har i 14 år hatt tjenesteleveringen. Mengden har fordoblet seg i perioden. Interkommunale og andre offentlige instanser har også kommet til, eks salg av busskort og renovasjonsprodukter.

Servicebutikken har som mål å ferdigbehandle flest mulig henvendelser, og betjener ferdig 70 %. Vi treffer godt på tjenestelevering.

Henvendelser i SB, fordelt på fagenheter i sektoren – utført mai 2012

Oversikt om hvilken kanal, kunden tar kontakt med oss- utført mai 2012

Servicebutikken jobber i ett team med felles mål - Kundens behov i fokus. De ansatte er kundebehandlere med faglig kompetanse, og har myndighet til å behandle kunden ferdig, i de fleste tilfellene. Det avklares innover i organisasjonen, når det er behov for det.

Servicebutikken har godt omdømme, og har alltid fått mye skryt for hvordan kunden blir ivaretatt. Det å gi riktig veiledning direkte, krever innsikt og kunnskap om prosesser og saksbehandling. Feil veiledning fra starten, kan fort skaper frustrasjon hos kunden, og merarbeid for organisasjonen i neste omgang. Tett samhandling innad i sektoren, kombinert med høy, fleksibel og løsningsorientert kompetanse hos bemanningen, er vesentlig faktor for å lykkes.

Revidering av organisering og rollefordeling

Ved en revidering av rollefordelingen, så kan endrede kriterier og grenseganger vurderes.

Det har alltid vært viktig med tydelige avklaringer, både med de ansatte og med enhetene. Hvilke rolle og myndighet kan utøves av hvem? Ukentlig og daglig forkommer avklaringer direkte med ansatte i Servicebutikken, med saksbehandlere og enhetsleder i andre enheter. Enten muntlig, gjennom fellesmailer eller i møter. Servicebutikken utøver saksbehandling og arbeidsoppgaver jf. enten avgivende enhets rutiner og maler, eller etter egne utarbeidede rutiner og maler. Samhandlingen gir gjensidig tilbakemeldinger på forbedringer og utvikling. Vi kan også som selvstendige og likestilte enheter i sektoren forvente oppfølging fra hverandre.

Innbyggerne, media og næringslivet forventer rask betjening og svar – og da er det viktig å inneha riktig informasjon når henvendelsene kommer, og ikke være de «siste» i organisasjonen som vet om hva som skjer. Viktig med en god informasjonsflyt og gode interne rutiner.

Fordelen i dag er at vi raskt og enkelt tar avklaringer internt i sektoren, både på ledernivå og på saksbehandlernivå. Samhandlingen er uanstrengt med gjensidig tillit. Om det er større forhold som må avklares, så tar vi ett møte eller en samtale. Denne nære samhandlingen fungerer stort sett veldig bra. «Vi spiller på lag».

Det er også forståelse i 2.linje om å bidra som vikarer i spesielle situasjoner. Ved stor uforutsett sykefravær, felles kurs, studiereiser og ferieavvikling benyttes 2.linje i noe grad.

Eksempel på rollefordeling:

Servicebutikken, plan- og bygningsetaten og teknisk direktør avklarer grensegangene mellom enhetene og sikrer den faglige kvaliteten. Følgende praksis gjelder:

- Servicebutikken behandler søknader etter plan- og bygningsloven på delegasjon fra plan- og bygningssjefen, og leder for byggesaksavdelingen er faglig ansvarlig.
- Det iverksettes sidemannskontroll i alle saker.
- Interne fagmøter prioriteres, for å harmonisere praksis.

Nyeste tjeneste til Servicebutikken, Arrangementskoordinator, ble etablert i februar 2012. Stillingen representerer flere sektorer, og skal bidra til at arrangørene få et kontaktpunkt å forholde seg til i kommunen. Hovedfokuset er å være en medspiller for disse arrangørene. Stillingen har i tillegg fått ansvaret for forvaltningen av Øvre og Nedre Torv, samt Markensgate. Dette innebærer kontakt med Torvhandlerne, gateselgere og andre organisasjoner som ønsker salgsplass eller standplass. Administrasjonen har videre en ambisjon om å samle kommunens arrangementer, som 17. mai og «Kulturnatta», samt ytterlige relevante tjenester. Dette gir muligheter til å etablere et eget «Event team». Et slikt team kan da stå sterkere i konkurranse, samt drive oppsøkende virksomhet, for å få store arrangementer til Kristiansand.

Servicebutikken, sammen med hele Teknisk sektor, skal i februar 2014 samlokaliseres med hovedadministrasjonen i nytt Rådhuskvartal. Servicebutikken har i den forbindelse vært vurdert omorganisert.

Grunnet for eksempel byggesaksbehandling, og sakenes kompleksitet i forvaltningen, har Rådmannen besluttet en midlertidig organisering med 2 enheter i 1.linje. En enhet i teknisk sektor, og en enhet i organisasjonssektoren. Det ansettes samme leder for begge enhetene. Midlertidigheten vil vare ut 2016. Organiseringen skal evalueres innen 1.9.16, før eventuell endelig organisering av en enhet i organisasjonssektoren gjennomføres.

I hovedsak er Teknisk sektor godt fornøyd med den interne organiseringen som i dag foreligger, og ønsker denne organiseringen framover. Andre løsninger for 1.linje i nytt Rådhuskvartal er diskutert i prosjektperioden. Det er ønskelig med noen justeringer nå med innflytting i Rådhuskvartalet, der Arrangementskoordinatoren organisatorisk flytter til organisasjonssektoren.

Teknisk sektoren vil, på lik linje med alle sektorer, jobbe videre med nye hensiktsmessige tjenester framover i evalueringsperioden.